

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΧΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθῆναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΓΗΤΗΣ.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΘΕΛΕΤΕ;—ΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

Μεταξύ μιᾶς ἀγγελίας περὶ δημοπρασίας καὶ ἄλλης περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχυρῶ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ πολυτίμων λίθων, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ 'Εθνικῷ Πνεύματι τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Τὸ συνώδευε ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος, ὡς συνοδεύει χαμίνιον τοῦ δρόμου κλητὴρ ἀστυνομικὸς, ἄρθρον δικαιολογητικὸν γραφὲν διὰ χειρὸς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὑποθέτομεν ὅτι αἱ αὗται σκέψεις, αἰτίνες ἐκτίθενται ἐν τῷ ἄρθρῳ μετὰ συγχύσεως καὶ βίας πεινῶντος, ἀπὸ τῆς σιαγόνος τοῦ ὁποῦο πίπτουσιν αἱ μισαὶ τῶν λαϊμάργων εἰς αὐτὴν εἰσαγομένων τροφῶν, ἐξετέθησαν μετ' ἀγωνίας, εἰς τὰ Βασιλικά ὦτα. Τὰ ὁποῖα ποτισθέντα τὴν ὑγρὰν εὐγλωττίαν ἐνευσαν ἐπιχαρίτως εἰς τὸ αἶτημα τοῦ πρωθυπουργοῦ· ὥστε δι' αὐτὸν ἡ Βασιλεῖα ἐν τῷ μέλλοντι οὐδὲν ἕτερον θὰ εἶναι ἢ ζευγὸς ὧτων, ὅπερ διαχειρίζεται ὑπευθύνως. Λοιπὸν, τὸ πρωθυπουργικὸν ἄρθρον πρὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς λογικῆς τοῦ ὁποῦο ἐκάμφη ἡ Μεγαλειότης τοῦ καὶ ἐπεφόρτισε πάλιν τὸν πιστὸν τῆς Σύμβουλον νὰ ἐρωτήσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἔθνους περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι Αὐτοῦ πεπραγμένων περιέχει, ἀφαιρούμενο τῶν φλοιδῶν καὶ τὰς λεπίδας του, ἕνα ἐμπαιγμὸν καὶ μίαν ἀπλην.

Ὁ ἐμπαιγμὸς εἶναι ὅτι τὴν διάλυσιν τὴν ἤθελε τὸ 'Ἕθνος' καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὅστις τοσάκις διεβεβαίωσε τὸν λαόν του ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ ἐξώστου, ὅτι τὸν ἔχει ἐντὸς τῆς καρδίας του, ἅμα ὡς ἤκουσεν ἐκ τοῦ στόματος τῆς ἀληθείας τῷ πρωθυπουργοῦ του ὅτι θέλει διαλύσιν, τὴν παρέσχε προθυμὸν, δευτέραν ἐντὸς μιᾶς dietias, εἰς τὸν ἐξωλέστερον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων πολιτευομένων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλέγομεν ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑποτεινόμενοι: «Κοροϊδεύομεν ἢ κοροϊδεύομεθα;» ἐπαληθεύσε κατὰ τὸ πρῶτον μέρος, χάρις εἰς τὸν κ. Κουμουνδούρον. Ὁ δὲ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα ἢ ἡ νύξ καὶ τοῦ δευτέρου.

Ἡ ἀπειλὴ—ἥτις καὶ αὕτη θὰ συνετέλεσε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀπόσπασιν τῆς Βασιλικῆς ὑπογραφῆς—εἶναι διττή. Ἐάν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Τρικούπη ἡ μέλλουσα

Βουλὴ λάβῃ μορφήν Συντακτικῆς Συνελεύσεως, σκοπὸς αὐτῆς, καθ' ἃ ἀπειλεῖ ὁ κ. πρωθυπουργός, θὰ εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τὰς ὁποίας τὸ τέκνον τῆς Βουλῆς ἐπονομάζει ἀκόλασιαν, αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀκολασίας. Τὴν νομοθετικὴν ἀπειλὴν ἀκολουθεῖ ἀπειλὴ Δικτατορικῆ, διὰ τῶν ἐξῆς: Ἀ' Ἐάν δὲ ἀπειλοῦσιν ἀπειλὰς ἐκθέσους, παρακαλοῦνται νὰ δοκιμάσωσι καὶ θέλουσι διδαχθῇ ἀμέσως, ὅτι ἀπὸ τῆς κρατήσεως δὲν μεταβαίνουσιν εἰς τὴν Ἑξουσίαν, ἀλλ' εἰς τὴν εἰρκτήν.

Ἐμπαίζουν καὶ ἀπειλοῦσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔπρεπε νὰ εἶναι παραδεδομένοι ὅχι πλέον εἰς βίδικὸν δικαστήριον, ἀλλ' εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ δικασθῶσι συνοπτικῶς, νὰ καταδικασθῶσι συνοπτικώτερον, νὰ δημευθῶσι αἱ κεφαλαὶ καὶ αἱ περιουσίαι των καὶ νὰ ἀναπνεύσῃ οὕτω ὅχι ἐν ἄτομον, ἀλλ' ἐν ταλαίπωρον ἔθνος, ὅπερ ληστευθὲν, συληθὲν, καταπροδοθὲν, ταλαιπωρηθὲν, χρεωκοπῆσαν, ἐμπαίζεται τώρα, διότι ἰθυσίασθαι εἰς χεῖρας ὑψηλῆς συμμορίας, καὶ ἀπειλεῖται, διότι ὡς ὁ Ἰῶδ δὲν ἄρῃς μέχρη τοῦδε γογγυσμὸν νὰ τοῦ διαφύγῃ. Ἀναντιρρήτως θὰ ἐζηλεύομεν τὸ θάρρος των, ἐάν δὲν ἦτο μάλλον θράσος, καὶ τοῦτο κλεμμένον ἀπὸ κακούργους ῥαφινάτου, οἵτινες καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς καταδίκης των ἔχοντες σπουδάζει ὅλην τὴν ἀνατομίαν τῆς προσποιήσεως ὑποκρίνονται τὸν ἄθῶν μετελειότητα καλλιτέχνου.

Συλλέξωμεν τὰς δυνάμεις μας, τὰς διεσπαρμένας ὡς ψηφοθέτημα μωσαϊκοῦ, κατόπιν τοιοῦτου πολιτικοῦ τερατουργήματος, ἵνα ἴδωμεν εἰς δύο λέξεις τί σημαίνει τὸ γεγόμενον ἐν τῷ κακοθηεστέρῳ αὐτοῦ πυρῇ καὶ τῇ δυσωδεστέρῳ οὐσίᾳ του. Ἰδετε τὰς δύο λέξεις καὶ ἀντὶ νὰ τρομάξητε γελάσατε:

Δικτατορία ὑποδίκων.

Εἰς τοὺς προδόντας τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, εἰς τοὺς χωμένους μέχρι λαιμοῦ εἰς τὰ Βελενδζικά, ἐπεστράφη νὰ τὰράξωσι καὶ πάλιν τὸν τόπον, νὰ ἐξασχῶσι πείσιν, νὰ νοθεύσωσιν ἐκλογάς, νὰ σκορπίσωσιν ἔθνικὸν πλοῦτον, νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἔθνους εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ τροχίαν, νὰ γεννήσωσι δυσπιστίαν καθ' ἡμῶν ἐν τῇ

Εὐρώπῃ, νὰ σκανδαλίσωσι τὴν οἰκονομικὴν πίστιν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συλλέξωσι δι' ὑποσχέσεων, δωροδοκιῶν, μοιρασιᾶς, λαφύρων, ἀποκαταστάσεως φίλων, διανομῆς θέσεων, ἀπὸ τῶν κρυπτῶν τῆς ἐθνικῆς καταπτώσεως καὶ τῶν καταβοθρῶν τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, μίαν κακοῦργον πλειοψηφίαν περιέχουσιν κλέπτας, βλάκας, ἐνόχους, δειλοὺς, χρεωκόπους, οἵτινες νὰ συγχωρήσωσι τὰ ἀσυγχώρητα, νὰ καλύψωσι μὲ στάκτην, ρύπους, ἀποχωρήματα, ὅ,τι ἄλλο, τὰ ἐδώλια τῶν ὑπουργῶν διὰ νὰ κρύψωσι ἀπὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ἔθνους τὰ αἵσχη των, καὶ ἀφοῦ ἐπειτα τοὺς ἀλείψουν δαπάναις τοῦ ἔθνους ἀρώματα καὶ μύρα, νὰ τοὺς παρουσιάσωσι ὡς νυμφίους τῆς Ἑβρουσίας, ὡς παρουσιάζουσιν εἰς τὰ ὅμματα ἀπηλιθωθέντος ἐκ μέθης καὶ κτηνωδίας ἐργάτου τριακοντούτῃ πόρην ὡς παρθένον σύζυγον.

Ἰδοὺ λοιπὸν αἱ ἐγγυήσεις τοῦ χαριτωμένου Σας πολιτεύματος ὅπερ ὀνομάζεται Συνταγματικὸν, καὶ ὅπερ εἶναι καθαρῶς **συναγματικὸν** διὰ Βασιλέα, ὑπουργοὺς καὶ Βουλευτάς. Παραλείπομεν τί ἐγένετο, ἀπούσης τῆς Βουλῆς. Σᾶς ἐρωτῶμεν, συμπολίται, ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσετε ὅτι πῦχσατε τὴν λύσιν τῆς 31ης Μαρτίου; Δι' αὐτὴν ὑπεβλήθητε εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν; Δι' αὐτὴν ἐπεβαρύνετε τὸ δημόσιον χρέος μὲ τριακόσια ἑκατομμύρια; Δι' αὐτὴν ὑπέστητε τὸ αἶσχος τῆς ἐπανάδου τοῦ Δημοκοῦ; Δι' αὐτὴν τὴν ὁλοὺ τοῦ ἔμπορίου τὴν καχεξίαν ἀπὸ τοῦ 1878 καὶ ἐντεῦθεν; Λοιπὸν, ρεῖς, ὁ κυρίαρχος λαὸς, ἀφ' οὗ πηγάζει ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως, ὑφίστασθε τύχας, ἐξευτελισμοὺς, θυσίας, ὅχι μόνον χωρὶς νὰ τὸ θέλετε, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι δὲν τὸ ἠθέλετε. Καὶ τίς τὸ ἠθέλε λοιπὸν; Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Κουμουνδούρος. Ἐὰν λοιπὸν οὐτε ὁ εἷς, οὐτε ὁ ἄλλος ἀντιπροσώπευεν ἐν τούτῳ τὴν θέλησιν σας, τί ἀντιπροσωπευτικὸν πολίτευμα εἶναι αὐτὸ, ἐν τῷ ὁποίῳ δύο ἄτομα, μὴ δὲν ἀντιπροσωπεύοντα, πράττουσιν ὅ,τι δοκεῖ αὐτοῖς;

Καὶ τώρα ὅτε, ποτισθέντες ὅλας τὰς πικρίας τῆς ἀντεθνικῆς λύσεως μεθ' ὧν τῶν παρεπομένων αὐτῆς, ἐμέλ-

lete διὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων σας, οὐ μόνον νὰ ῥήξετε φωνὴν μεγάλην διαμαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ λαβόντες τοὺς ἐνόχους ἐκ τοῦ ὧτίου νὰ τοὺς εἰσαγάγητε εἰς τὸ βίδικὸν δικαστήριον ἵνα τοὺς ἐρωτήσητε: τί ἐκάματε τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τί ἐκάματε τοὺς υἱοὺς τοῦ ἔθνους, τί ἐκάματε τὸ χρῆμα τοῦ ἔθνους, ἰδοὺ μὲ ἐν χαρτὶ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὁ ἐνοχός, ὁ ὑπὸ δίκην, ὁ ὑπὸ κατάραν, ὁ προγεγραμμένος ὑψοῦται, ὄγκουται εἰς κύριόν σας καὶ γινόμενος αὐτὸς δικαστὴς σᾶς καταδικάζει εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ τοῦ στείλητε νέους ἀντιπροσώπους, μᾶλλον εὐαλότους, πλείον χειροῦναις, μερικὰ τῆς Θεσσαλίας περιτρίμματα, κἄτι τοῦ Καραπάνου ἀνθρωπάκια, καὶ τοῦτο διότι οἱ παλαιοὶ δὲν τοῦ κάμνουν καὶ ἅμα δὲν τοῦ κάμνουν ἔχει τρόπον αὐτὸς—ἔχει τὸν Βασιλέα του καὶ Βασιλέα σας, ὅστις τοῦ; ξεκάμνει μὲ μίαν μονοκονδυλιά.

Καὶ ἰδοὺ ἄλλη ἀπόδειξις ὅτι δὲν ἔχετε πολίτευμα ἀντιπροσωπευτικὸν, διότι ἀκριβῶς ἡ ἀντιπροσωπεία εἶναι ἡ ἐξευτελιζομένη, αὐτὴ ἡ διωκομένη, αὐτὴ τῆς ὁποίας τὸ στόμα φμοῦται ἢ ἀνοίγεται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Στέμματος καὶ τῶν Συμβούλων αὐτοῦ.

Ὅποτε ἔχετε καθαρῶς Στεμματικὸν πολίτευμα, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὁποίου τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους σφαγίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Κουμουνδούρου ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῆς Βασιλείας καὶ τὰ συμφέροντά του περισυλοῦνται ὑπὸ συμμορίας ἐνεργούσης ὡς νόμου καὶ ὡς ἐξουσίας.

Καὶ τώρα σκεφθῆτε μόνοι, ἂν θὰ ἐξακολουθῆτε νὰ ὑπηρετῆτε τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἐπιχορηγήσεως ἢ ἂν θὰ ἀνανήψετε ἐκ τοῦ ληθάργου, ἵνα ἐρωτήσητε ἑαυτοὺς: Ἑσμέν κτῆνη ἢ πολῖται;

Καλεῖσθάν.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ.*

(Ἀνεκδοτὶ καὶ σημειώσεις.)

2 Σεπτεμβρίου αὐτόθι.

Ὅ,τι λέγουν εἰς Ἀθήνας περὶ ἀπρονοησίας τῶν κυβερνώντων εἶναι κατώτερον τῆς πραγματικότητος. Τί θὰ εἶποῦν ἐὰν μάθουν, ὅτι ἐνῶ ἐν Λαρίσῃ ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἰδρυμένος ἀριστος ἀτμόμυλος, ἡ κυβέρνησις πληρῶνει τῷ κ. Ἀγαθοκλεῖ 85 λεπτά δι' ἐκάστην ὁκτὼν ἄρτου;

Κι' ἐπειτα ἀποροῦν διὰ τὰ χρέη μας!

3 Σεπτεμβρίου αὐτόθι.

Ἔνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ Κριτήρι ὁ προεδρεύων τῆς ἐπιτροπῆς Βελλίνης τὰ ἔχει πλέον χαμένα. Ἐχομεν νοσιμώτατα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Κοκκίδου ἀνέκδοτα. Χθὲς εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ἐχειρονόμει ὑπὸ τὴν ῥινὰ του ἀκριβῶς, βελλινικῶς πρὸς αὐτὸν προσφερόμενος. Σήμερον πάλιν τοὺς εἶδομεν νὰ ὁμιλῶσι καὶ ν' ἀποχωρισθῶσιν, αἱ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ καὶ τέλους.

φνης τοῦ Κοκκίδου τρέχοντος κατόπιν τοῦ φεύγοντος Ἰταλοῦ καὶ παρακαλοῦντος αὐτὸν νὰ σταματήσῃ. Ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου οὗτος φεύγων ἐκίνει κωμικῶς τὴν βράβδον του.

6 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῆς Ἰριδος.

Μακρόθεν φαίνονται ἡ Σκίαθος καὶ ἡ Σκόπελος ὡς ταψία ξηρᾶς ἐν τῇ θαλάσῃ. Ὁ Ἀγγλος στρατηγὸς ἐρωτᾷ τὸν κ. Κοκκίδην ὡς χαρτογράφον.

— Quelles sont ces îles-là? monsieur le colonel.

Ὁ Κοκκίδης ἀφοῦ ἐξήτασε καλῶς.

— Oh! mais ce sont deux îles sans nom! oh! certainement.

Ὁ Πλοίαρχος παρεμβαίνει.

— Pardon! vous avez tort! l'une est Skiathos et l'autre Scopelos:

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κατὰ τὰς διηγήσεις του εἶχε περιέλθει ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅμως πλειστάκις ἔλαβε χειρότερα παθήματα.

Ἄν ἐρωτᾶτε καὶ διὰ τὰ γαλλικὰ του ἰδοὺ ἐν δεῖγμα.

Κάμπομεν τὴν Σουινιάδα ἄκραν καὶ βλέπομεν τὸ Λαύριον καὶ τὴν πελωρίαν καπνοδόχον τῶν Μεταλλουργείων. Ὁ Κοκκίδης πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους: